

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ САНАТОРНО-КУРОРТНОГО-ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ

На сьогодні санаторно-курортний комплекс України це величезні запаси різноманітних природних лікувальних ресурсів, мережа санаторно-оздоровчих закладів, значний резерв досвідченого кадрового потенціалу.

Центрами територіальної організації санаторно-курортного комплексу України, просторовими точками його опорного каркаса були і залишаються санаторно-курортні оздоровчі заклади.

В Україні використовується велика кількість різновидів лікувально-оздоровчих методів. Кліматотерапія як одна із основних лікувальних методик використовується на Карпат (як Прикарпаття, так і Закарпаття). Майже у всіх областях України є мінеральні води. Найбільш відомі джерела знаходяться на Закарпатті (на Свалявській групі курортів, в курортних місцевостях Синяк, Усть-Чорна, Шаян та ін.), у Вінницькій (Хмельник), Львівській (Моршин, Немирів, Любень-Великий, Трускавець), Одеській (Куяльник), Полтавській (Миргород) та Харківській (Березівські Мінеральні Води) областях. Багаті на лікувальні грязі приморські курорти Одеської області (Куяльник, Хаджибей), курорти у північно-західних областях (Немиров, Черче).

Для організації діяльності курортів використовують спеціально визначені природні території, що мають природні оздоровчі та лікувальні ресурси. Згідно із Законом України «Про курорти» (2000 р.), до природних лікувальних ресурсів належать: мінеральні води, лікувальні полоїди та озокерит, ропа лиманів та озер, морська вода, природні об'єкти в комплексі зі сприятливими для лікування кліматичними умовами, придатні для використання з метою лікування, медичної реабілітації та профілактики захворювань, кожен із яких є самостійним об'єктом геологічного середовища, потребує різнобічного підходу до вивчення, контролю стану і використання.

Закон України «Про курорти» визначає правові, організаційні, економічні та соціальні засади розвитку курортів в Україні та спрямований на забезпечення використання з метою лікування та оздоровлення населення природних лікувальних ресурсів.

З метою активізації комплексних досліджень різноманітних природних лікувальних ресурсів, чіткої оцінки їх сучасного стану, що обумовлюють розвиток курортів різного профілю, необхідно:

- провести повну еколого-економічну оцінку і паспортизацію рекреаційних ресурсів України;

- здійснити комплексні дослідження рекреаційної інфраструктури та ресурсів у масштабі окремих областей;
- забезпечити повноцінне фінансування науково-дослідних робіт з актуальних проблем санаторно-курортного лікування.

Жорстка конкуренція та нестабільність сучасного ринку стосуються системи рекреації та відновлювального лікування в умовах курортів і потребують прийняття оперативних організаційних рішень, які дали б змогу швидко адаптуватися до зростаючих запитів ринку. Для прийняття таких рішень необхідна максимально повна та оперативна інформація, що базується на сучасних інформаційних технологіях.

Важливою умовою ефективного функціонування санаторно-курортного комплексу є забезпечення його розвинутою інфраструктурою, яка відповідала б світовим стандартам, сприяла підвищенню його конкурентоспроможності. Розвиток інфраструктури відбувається в процесі вирішення територіально-функціональних, соціально-економічних, екологічних проблем, що пов'язано з розподілом і визначенням пріоритетних напрямів використання територіальних ресурсів і пошуками шляхів збалансування міжгалузевих інтересів.

Пандемія коронавірусу COVID-19 - це найбільше випробування, з яким зіткнувся світ із часів Другої світової війни. Криза матиме серйозні наслідки в економіці. Санаторно-курортне-господарство є одним із тих секторів економіки, що постраждав найбільше у зв'язку з обмеженнями на пересування.